

Bauerova následovnice se plete trenérovi do řemesla

Běžkyně na lyžích Petra Hynčicová dobře ví, jak jsou tratě ve Vesci těžké a zrádné

Šestnáctiletá běžkyně na lyžích Petra Hynčicová má za sebou zatím nejúspěšnější sezónu. Stala se v ní čtyřnásobnou dorosteneckou mistryní republiky, a pokud jí vydrží forma, bude hájit české barvy během 10. Zimního evropského olympijského festivalu mládeže (EYOWF) 2011, který se uskuteční v Libereckém kraji.

Rodilá Liberečanka se běhu na lyžích věnuje od útlého dětství, kdy ji k tomuto sportu dovedli rodiče. „*Běžky se mi od malička hrozně líbily. Přiznávám ale, že první běžecké pokusy byly zejména kvůli sladkým odměnám, pro které jsme si jezdili. Teď mě však už lyžování hodně baví a neměnila bych,*“ vzpomíná na své začátky Petra, která se poprvé na běžky postavila ve dvou letech a závodit začala ve třetí třídě.

Kromě běhu na lyžích vyzkoušela i tancování, míčové hry a kolo, ale opravdovou sportovkyní se stala až v běžecké stopě. Nedokáže si proto představit, že by si vybrala kolektivní sport. „*Jsem ráda, že běhy jsou individuální. Líbí se mi, že se závodí v zimě a okolo je krásná krajina,*“ pochvaluje si.

Obdiv k norským hvězdám

Zásluhou svého talentu a píce bude Petra možná jednou také vzorem pro další generaci závodníků. Kdo však byl její velkou inspirací? Jednoznačně norské lyžařské hvězdy Marit Björgenová, sama účastnice a medailistka EYOWF 1997, Petter Northug a Björn Daehlie. „*A pochopitelně také naši Lukáš Bauer a Kateřina Neumannová. Vlastně obdivuji všechny, kterým to jde,*“ dodává s úsměvem.

Samozřejmě pečlivě sleduje i techniku ostatních běžců, zejména norských. Váží si také toho, že se doma v Liberci mohla účastnit společného tréninku se seniorskými českými reprezentanty. Zajímá ji všechno, co může o běhání zjistit. „*Vždycky trenérovi hlásím, co jsem se dozvěděla a odkoukala, na co nového jsem přišla. To samozřejmě není moc rád, ale není to tak, že bych si vystačila sama. Trenér je pro mě hrozně důležitý, bez něj bych tento sport dělat nemohla,*“ říká uznale.

Místo na rande na běžky

Mimo aktivní sportování musí Petra také zvládnout povinnou školní docházku jako její vrstevníci. Přestože chodí na klasické gymnázium, nikoliv sportovní, má domluvené pravidelné uvolňování ze školy, kde opravdu moc času netráví. „*Ze začátku to bylo v pohodě, ale čím víc jsem začala trénovat a*

závodit, ve škole už moc spokojeni nebyli. Na druhou stranu mi spolužáci ze třídy moc fandí. A rodina to hodně prožívá, neboť oba rodiče také lyžovali,“ nezapře své lyžařské kořeny Petra, jejíž otec trénuje v současnosti mladé běžce včetně Petřiny mladší sestry Kateřiny.

Připouští, že jako klasický teenager nežije. S kamarády z dřívější doby se příliš nevidá, na společenské akce a jinou zábavu čas také nezbyvá. Tolik jí to ale nevadí, vše nyní podřizuje hlavně sportu. Jednou za čas si prý všechno vynahradí. Do kina se sice dostane třeba jen dvakrát do roka, ale co opravdu miluje, je divadlo, kam zamíří často se školou nebo s maminkou.

Nejbližší přátele má nyní ve své partě lyžařů, proto si na nedostatek kamarádů rozhodně stěžovat nemůže. A je snad právě mezi nimi nějaký zajímavý objev? *„Kdepak, na randění mi také nezbyvá čas. Všechny kluky v oddíle navíc znám odmala, to si ani neumím představit. Někdy mě zamrzí, že nikoho nemám, to je jasné. Ale co nadělám. To jdu raději na běžky,*“ bere s nadhledem skutečnost, že je v současnosti nezadaná. Namísto toho se drží svého největšího snu – zvítězit na velké olympiádě.

Talismanem bláznivé náušnice

Vyzkoušet si „nanečisto“ svůj velký olympijský sen přitom může již v únoru příštího roku v Libereckém kraji, kde bude hájit české barvy na evropské olympiádě mládeže. Přestože by se pořádání sportovního festivalu v její domovině mohlo zdát jako výhoda, není to tak jednoznačné. *„Pravdou je, že kopce v areálu ve Vesci jsou hodně zrádné. Přestože tady od dětství trénuji a zdejší prostředí dobře znám, je to velmi těžká trať a nemám ji moc ráda,*“ přiznává s úsměvem.

Zároveň se však těší na domácí fanoušky, kteří ji dokáží dohnat k lepším výkonům a povzbudit. *„Fanoušky mám hodně ráda. Ti, kdo nejvíc křičí, jsou pro mě úplně nejlepší. Před domácím publikem v Liberci budu asi víc nervóznější, ale když budu cítit, že je všechno v pohodě a nemusím se bát, budu s úsměvem na rtech projíždět trať,*“ plánuje svou strategii. Připouští, že u domácích konkurentek již ví, kde mají slabiny, zahraniční běžkyně ale tolik nastudované nemá.

Nezbyvá tedy nic jiného než hodně trénovat, na což je ostatně mladá běžkyně zvyklá. Tréninku se věnuje opravdu hodně. *„Někdy mám dokonce pocit, že až moc, protože mě pak už ani příliš nebaví. Vynahrazuji si to však, když přijdou dobré výsledky. Běh na lyžích je zároveň i mým koníčkem, baví mě všechno, co se okolo něj točí včetně tréninku na kole nebo posilování. Jedinou výjimkou je, když mám volno - to vyrazím na snowboard,*“ vyjmenovává své zájmy Petra.

K lepším výkonům jí kromě kvalitní přípravy pomáhá také zvláštní talisman – bláznivé náušnice. Ty totiž nenosí v páru, jak je běžné, ale na každém uchu má vždy jiný kus. „*Na každý závod nosím jiné kombinace náušnic, které navíc zkouším sladit i s kombinézou. Vždy jich mám s sebou obrovské množství. Hlavně, aby byly co nejvíce barevné,*“ prozrazuje svůj trik.

Zakletý stromeček?

Možná i ten stojí za jejími úspěchy, kterých dosáhla již v žákovských kategoriích, i výkonnostním růstem po přechodu mezi dorostenky. V roce 2007 se stala mistryní České republiky žákyň v závodě na 3 km volnou technikou, k tomu přidala i druhé a třetí místo. Ve stejném roce se zúčastnila závodů Hledá se nová Kateřina Neumannová, kde vybojovala dvě druhá místa za běh na 2 km klasickou i volnou technikou. V dorostenecké kategorii se jí letos podařil dosud největší triumf – zisk čtyř titulů mistryně České republiky, a to v intervalovém závodě na 4 km volně, v závodě na 7 km klasickou technikou s hromadným startem, v bruslařském sprintu a ve štafetě na 4 x 3 km. Tento triumf doplnila prvenstvím ve výkonnostním žebříčku mladšího dorostu a celkovou výhrou v Českém poháru.

A jaká technika na trati je jí bližší - klasická, nebo bruslařská? „*To je opravdový paradox. Prý mám lepší klasickou techniku, ale přitom vyhrávám většinou závody ve skatu, to nechápu. Taky mám hodně ráda sprint, ale trenér mi říká, že nebudu sprinterka, ale vytrvalkyně,*“ směje se. Poslední tři roky se také učí více přemýšlet o závodě, taktizovat, rozvrhnout si síly. „*Jako malá jsem vždycky přepálila start a doufala jsem, že to vydržím až do cíle. To už samozřejmě nejde,*“ vzpomíná na své začátky. A co vidí jako svůj hlavní handicap? Největší problémy prý má se stromečkem, který tak musí trénovat pořád dokola. „*Běhání do kopce je prostě problém. Jde o to vyběhnout ho v hodně rychlém tempu, a to mi moc nejde,*“ svěřuje se velký český talent bílé stopy. Na odstranění této slabiny však bude mít ještě času víc než dost.

Vizitka:

Petra Hynčicová

Datum narození: 1. 5. 1994

Bydliště: Liberec

Povolání: studentka Gymnázia Jeronýmova v Liberci

Disciplína: běh na lyžích

Klub: Dukla Liberec

Trenér: Josef Kubica

Vzory: Marit Björgenová, Petter Northug, Björn Daehlie, Lukáš Bauer, Kateřina Neumannová

Životní krédo: Zajíci se počítají až po honu!

Největší úspěchy: 4 x titul mistryně ČR 2010, celkové vítězství v Českém poháru 2010

